

Værdikampen skal føres gennem musikken.

Interview med musiklærerforeningens formand Lisbeth Frostholt

af Erik Lyhne

December 2011

CV:

Født 1955

Uddannet i Finansbanken hos Brask Thomsen, sidenhen HF på

Herning Seminarium og læreruddannelse på Jonstrup

Statsseminarium, hvor jeg også tog en PO-orgel-eksamen.

Derefter ansat i Greve Kommune, 4 år som skoleleder og derefter

lærer på Borup Skole. Formand for musiklærerforeningen.

Hvorfor er musik et vigtigt fag i arbejdet med børn og unge?

Det berører sanserne på en helt anden måde end andre fag. Så er det vigtigt for fællesskabet, at man kan synge og spille sammen. Det er også af stor betydning, at vi fastholder den danske sangskat ved at synge sangene på skolen.

Hvad gør i for at synliggøre musikken på skolen?

Vi har tre eller fire forskellige forårskoncerter, vi laver nissespil, krybbespil i kirken og julekoncert med koret. Vi laver musical eller skolekomedie med meget musik og har derudover forskellige skolekoncerter. Her på Borup skole starter vi altid med en sang. Vi synger til alle forældre- og lærermøder og derfor har vi også et klaver på lærerværelset. Nogle af de nye ansatte, synes måske det er lidt mærkeligt i starten. Men efterhånden får de lært sangene at kende, og så er det dejligt at synge dem sammen.

Hvad betyder det at have så stærk en musiktradition på skolen?

Det giver et rigtig godt grundlag for et fællesskab, der er ud over det sædvanlige. Når man starter et møde med en sang giver energi. For børnene betyder det at sidde sammen og synge morgensang, at de får en anden oplevelse af at have været sammen om noget. De går ikke lige ud og slår til hinanden, når man har sunget morgensang sammen. Man får et andet univers ind i sig selv. Mange forældre vægter at blive og synge med på morgensangen, når de afleverer deres børn. Det skaber en samhørighed mellem børn, forældre og skole.

Hvad gør vi så på de skoler, der ikke har denne tradition?

Så har de forhåbentlig noget andet. Men der er ikke noget der kan erstatte det som musikken kan.

Hvordan ser du generelt på musikundervisningen i den danske folkeskole?

Min fornemmelse er, at der er mange steder, hvor det går rigtig godt, og hvor man har dygtige musiklærere. Her kan man også tiltrække nye lærere til faget. På de andre skoler, er det rigtig svært fordi musiklærerne ikke orker mere og faget bliver nedprioriteret, hvis man ikke kan skaffe kvalificerede lærerkræfter. Så kører man på minimums timetal. Det er rigtig ærgerligt for de børn der går på disse skoler. Der er disse to grøfter som, jeg ser det.

Skal det være linjefagsuddannede lærere der underviser i musik?

For mig er det vigtigt, at musikundervisningen er god. Jeg kender f.eks. en konservatorieuddannet musiklærer, der er rigtig glad for at undervise i folkeskolen, men generelt tror jeg ikke, at der er mange konservatorieuddannede folk, der har lyst eller mod på at undervise i skolen. De har heller ikke de forudsætninger, der skal til for at gå ind i et rum med 25 børn. De knækker halsen på det. Jeg tror, hvis man søger ind på konservatoriet, er det fordi man vil noget andet end at undervise i skolen. Jeg mener heller ikke at konservatorierne emmer af fællessang. Det har læreruddannelserne, og det er en kultur man skal have med ud i folkeskolen. Det får man ikke nødvendigvis på et konservatorium.

Hvad gør vi med det skisma, at vi har en stor mangel på linjefagsuddannede musiklærere?

Ja det er katastrofalt. Vi bliver nødt til at gøre noget ved læreruddannelsen, så vi kan få uddannet nogle flere musiklærere. Mange steder er musiklinjerne lukket helt ned. Det er på høje tid, der sker noget. Mit ønske til en ny læreruddannelse er, at den kunne være, som da jeg blev uddannet, hvor vi havde musik på grundfag og senere som linjefag. Det skal minimum være en to årig uddannelse og gerne med mange flere timer til faget. De steder, hvor uddannelsen kun er et **årig**, kan man simpelt ikke nå at lære alt det, man skal kunne som musiklærer. Det er vigtigt, at de kommende musiklærere kender vores sangskat, og at man kan håndtere et instrument. Det bør man faktisk kunne inden, man starter på musik. Måske skal vi have en optagelsesprøve for at højne kvaliteten af musiklærerne.

Hvordan står det til med efteruddannelse af musiklærerne?

Det er et stort problem. Vi har i musiklærerforeningen tænkt på at etablere vores egen efteruddannelse, men der er ingen penge til det ude rundt omkring, så vi ved ikke helt, hvad vi skal gøre. Igen skal vi være bedre til at tale vores sag og gøre opmærksom på, hvor vigtigt dette felt er for børnene. Vi skal bruge forældrene noget mere i vores argumentation. Men det er også svært med økonomien, for det er et spørgsmål om prioritering i kommunen. Selvfølgelig er der penge til efteruddannelse, de bliver bare ikke brugt på vores område. Jeg forsøger at gå konkret til værks her i Køge Kommune ved at etablere en gruppe, der arbejder for en højnelse af musikfaget.

Hvordan sørger vi for denne højnelse i hverdagen på skolerne?

Vi er måske tilbøjelige til at glemme elevplanerne i musik eller at skrive vores arbejde ind i ugeplanen. Det er nogle meget konkrete og nemme steder at synliggøre musikken og sende et signal om, at det også er et vigtigt fagområde. Det er en værdikamp, der skal føres. Jeg mener, at vi skal føre denne kamp via musikken. Det er også derfor, at jeg synger for ministeren, når jeg skal have ham i tale. Vi skal også få forældrene involveret i vores fag på fagets betingelser. Længe har man talt skolen ned, det skal vi have vendt. På dette område kan vi også alliere os med forældrene for at ændre kursen. Vi skal også blive bedre til at formidle, hvad vores børn egentlig får ud af musikundervisningen og stille klare mål op for børn og forældre. Det kræver, at vi også selv har nogle evaluerbare mål, når vi planlægger vores undervisning.

Hvad er din vision for musiklærerforeningen?

Min vision er, at vi skal have nogle flere medlemmer. Det der er svært for os, at få nye medlemmer. Den generation jeg tilhører, er vant til foreningsarbejde, men mange de unge siger, hvad kan foreningen lave for os. Vi skal se om vi kan ændre denne holdning, så det i stedet bliver: "Hvad kan jeg udvikle mig til sammen med min forening". Vi prøver at støtte op om, at lokalforeningerne kan komme bedre i gang. Vi er meget bevidste om at finde ud af, hvorfor man er medlem af vores forening, og hvad vi kan gøre bedre. Vi har faktisk et godt, fast og formaliseret samarbejde med læreruddannelsen og herigennem god kontakt med de musikstuderende.

I år har vi uddannet 148 musikstuderende, det er ca. 1/3 af hvad der blev uddannet under den tidligere læreruddannelseslov. Hvad gør vi ved det?

Jeg skal mødes med Signe Adrian, fmd. for læreruddannelsens musiklærerforening. Sammen skal vi tale om en strategi for hvad vi kan gøre. Vi bliver nødt til at gøre noget ved det, for vi kan ikke kæmpe for flere musiktimer i folkeskolen, hvis der ikke er noget til at undervise i faget. Det er en katastrofe. Men der er også et skisma, at der for tiden er stor arbejdsløshed blandt lærerne og at vi samtidig har en stor mangel på musiklærere. På mange måder er det et uløseligt problem.

Hvad er din vision for musikundervisningen?

Vi skal have genskabt musikmiljøerne på læreruddannelsen og have nogle ordentlige hold. Det betyder rigtig meget for kvaliteten af hvordan man bliver uddannet. I folkeskolen skal vi have 2 timers musik hver uge fra 0. - 9. klasse. Jeg ville også ønske, at vi fik muligheder for at kunne samarbejde med konservatorierne og musikskolerne og lave fælles projekter for at højne fagligheden omkring børnene. Der er mange muligheder og mange områder at gå i gang med.

